

БОЛЕНЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,

Боленъ бѣхъ. Оздравѣхъ. И сега ти пиша, какво си претеглихъ отъ новата болестъ.

Азъ отъ какъ се помня, много съмъ лудувалъ, много съмъ си патилъ, но до сега нивга не бѣхъ боледувалъ. Не знаехъ, о братко, че здравето било тѣй мило и сладко.

Съвсемъ ненадѣйно тая пуста болестъ на легло мѣ сложи. Уплаши се много баба Цоцолана.

— Инфлуенца, Боже! Оле, Патилане! Стана тя що стана! И мене ще хване! Че какво ще правимъ, ако легнемъ двама!

— Не плаши се, бабо! Моята дружина не ще ни остави.

И много не мина, при мене дофтаса патиланчо Данчо. Щомъ ме зърна, викна:

— Бате Патилане, какво чудо стана? Срѣдъ бѣлъ день си легналъ! И защо тѣй гледа баба Цоцолана? Какво страшно има?

— Нищо Данчо, нищо. Тая нова болестъ и мене събори. Данчо отговори:

— Новата ли болестъ? Недей се страхува! Ще доведе татка. Той нали е докторъ — лесно я лѣкува.